

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΕΡΓΟΝ

Η ΑΓΑΘΟΕΡΓΙΑ ΚΑΙ ΑΙ ΩΦΕΛΕΙΑΙ ΤΗΣ

[Γίς ὁ μᾶλλον ἀμέσως ὠφελούμενος ἐκ τῆς Ἀγαθοεργίας· ὁ παρέχων, ὁ δεχόμενος, ἢ ἡ Κοινωνία·]

Ἐπὶ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἐξεταζομένου τοῦ ζητήματος, προβάλλει αὐθορμήτως, οὕτως εἰπεῖν, ἡ γνώμη, ὅτι ὁ ἀμέσως ὠφελούμενος εἶνε ὁ δεχόμενος τὴν ἀγαθοποιίαν. Οὗτος εἶναι ὁ ἔχων ἀναγκὴν αὐτῆς καὶ συνεπῶς διὰ τῆς θεραπείας τῆς ἀνάγκης ταύτης, ἀπολαμβάνει τὴν ὠφέλειαν καὶ αἰσθανόμενος τὸ ἀγαθὸν τῆς πράξεως ἀποτέλεσμα.

Ἐάν ἀποβλέψωμεν ὄθεν εἰς τὴν ὑλικὴν ὠφέλειαν μόνον, ἡ ὠφέλεια αὕτη βεβαίως εἶναι ὑπὲρ τοῦ δεχομένου τὴν ἀγαθοποιίαν, ὅστις ἀναντιρρήτως εἶνε ὁ ἀμέσως ἐξ αὐτῆς ἀπολαμβάνων ταύτης. Ἄλλ' ἐνταῦθα δὲν πρόκειται περὶ τῆς ὑλικῆς μόνον ὠφελείας· ἡ ἔννοια τοῦ ἐρωτήματος ἀποβλέπει ἰδίως εἰς τὴν ἠθικὴν ὠφέλειαν ἧς πρόξενος γίνεται ἡ ἀγαθοποιία.

Καὶ ἐρωτᾶται τίς ὁ κυρίως ἐξ αὐτῆς ὠφελούμενος.

Ὁ κυρίως λοιπὸν ὠφελούμενος διὰ τῆς ἀγαθοποιίας, εἶναι κατ' ἐμὲ κριτὴν, ὁ παρέχων τὴν ἀγαθοποιίαν. Οὗτος πρῶτος αἰσιθάνεται τὴν ἐκ τῆς ἀγαθοποιίας ἐνδόμυχον εὐχαριστήσιν, ἣτις εἶναι ἀπαραίτητον συναίσθημα ἀγαθῆς καρδίας, ἢ ὅποια μαλάσσεται ἐκ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης. Καὶ ὠφελεῖται οὗτος ἠθικῶς, διότι ἀγαθοποιῶν ἐξευγενίζει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν ἀλλοτρίων ἀναγκῶν, Οὕτω δὲ ἡ ἀγαθοποιία ἀποβαίνει ὑποκειμενικῶς σπουδαῖος παράγων τῆς ἐθνικῆς μορφώσεως τοῦ ἀγαθοποιοῦ.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου ὁ ἀγαθοποιὸς θεραπεύων ἢ ἀνακουφίζων κοινωνικὰς ἀνάγκας, γενικὰς ἢ μερικὰς, παρέχει ὑπηρεσίαν εἰς τὸ

σύνολον τῆς κοινωνίας, ἐν ἣ ἀσκήται τὴν ἀγαθοποιίαν καὶ τὰς ὑ-
πηρεσίας ταύτας ἢ κοινωνία ἀναγνωρίζει πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς
ἐκτιμῆσεώς της. Ἐν πάσῃ δὲ ἀγαθοποιίᾳ, ἢ κοινή γνώμη μνημο-
νεύει τοῦ ἀγαθοποιοῦ καὶ οὐχὶ τοῦ ἀποδεχομένου τὴν ἀγαθοποιίαν.
Ἐὰν δὲ ἀνατρέξωμεν καὶ εἰς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ὃ ἀγαθοποιῶν
ἔχει ὠφέλειαν καὶ ἐν μελλούσῃ ἔτι ζωῇ, ἐν τῇ ὁποίᾳ τῷ ἀνοίγεται
εὐφροσύνη ἢ ὁδὸς πρὸς τὰς οὐρανίους μονάς.

Ἄλλὰ καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη καὶ αἱ εὐχαὶ τοῦ εὐεργετουμένου
πρὸς τὸν εὐεργέτην καὶ ἡ πρὸς αὐτὸν συμπάθεια τῆς κοινωνίας
εἶνε μία πρόσιτος ὑπὲρ αὐτοῦ ὠφέλεια.

Ἄλλ' ἢ ἀγαθοποιία, ἵνα μὴ ἔχη τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα ὑπὲρ
τοῦ δράστου, δεόν νὰ προέρχεται καθαρῶς ἐξ ἀγνοῦ αἰσθητήματος
τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, ἄνευ κενοδοξίας, ἢ οἰασθήποτε
ὑστεροβουλίας, ἢ πλαγίου σκοποῦ. Ὅταν ἡ ἀγαθοποιία εἶναι
συνέπεια παντὸς ἄλλου ἐλατηρίου πλὴν τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀ-
γάπης, αὕτη ἀπόλλυσε τὴν ἠθικὴν αὐτῆς ἀξίαν ἐν τῷ ἀτόμῳ τοῦ
παρέχοντος αὐτήν. Ὁ ἀγαθοποιῶν τότε μεταπίπτει εἰς χυδαῖον
ἐκμεταλλευτὴν!

Ἡ ἀγαθοποιία, ἵνα ἐξικνήται εἰς τὸ ἠθικὸν ὕψος αὐτῆς, δεόν
νὰ ἢ ἀπηλλαγμένη πάσης πλαγίας βλάβης τοῦ δράστου αὐτῆς.
Ὁ σκοπὸς τῆς ἀγαθοποιίας πρέπει νὰ εἶνε αὕτη αὐτὴ ἢ ἀγαθο-
ποιία, καὶ οὐδὲν ἄλλο.

Καὶ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἀγαθοποιίαν μᾶς διδάσκει καὶ τὸ εὐαγγέ-
λιον λέγον, «Μὴ γνώτω ἡ ἀριστερὰ τί ποιεῖται ἢ δεξιὰ.» Ἐν
ταῖς δυαὶ ταύταις λέξεσι ὁλόκληρος διδασκαλία περὶ ἀγαθοποιίας
ἐγκλείεται, συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα. Καὶ οὕτως
ἀσκουμένη ἡ ἀγαθοποιία, ἀσκεῖται πρὸς ὄφελος τοῦ ἀσχοῦντος
αὐτὴν κυρίως.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω καταδεικνύεται, φρονοῦμεν τίς ὁ ὠφελού-
μενος ἐκ τῆς ἀγαθοποιίας κατὰ πρῶτον λόγον καὶ περιττὸν ἢ
θελεν εἶσθαι νὰ κατέλθωμεν εἰς τὴν κατὰ ἥττονα λόγον ὠφέλειαν
τῆς κοινωνίας, ἢ τοῦ δεχομένου τὴν ἀγαθοποιίαν ἀτόμου. Ἐν τῇ
κοινωνίᾳ περιλαμβάνεται ὅτε ἀγαθοποιῶν καὶ ὁ ἀγαθοποιούμε-
νος. Ἐπομένως εἰς ὁποῖον τούτων ἐπέρχεται ἡ ὠφέλεια, τῆς

ὠφελείας ταύτης μεταλαμβάνει ἑμμέσως αὐτὴ ὁ κοινωνία τῆς ὁποίας ἀποτελοῦσι μέλη καὶ οὗτοι.

Οὐχ' ἦρτον ἢ ἐκ τῆς ἀγαθοποιίας ὠφέλεια τῆς κοινωνίας εἶναι πάντως μείζων τῆς τοῦ ἀγαθοποιουμένου. Ἡ κοινωνία ὠφελεῖται διττῶς ἕξ αὐτῆς, ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς. Ἐν ᾧ πρὸς τὸν ἀγαθοποιούμενον ἢ ἄμεσως ὠφέλεια εἶνε κυρίως ὑλική.

Ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὁ ἀγαθοποιῶν γίνεται παράδειγμα ἐποικοδομητικὸν πρὸς τοὺς ὁμοίους του καὶ προκαλεῖ αὐτοὺς εἰς μίμησιν αὐτοῦ· ἀφ' ἐτέρου συνεισφέρει διὰ τῆς ἀγαθοποιίας εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας, ἀνακουφίζεν τὰ βάρη αὐτῆς ἢ συμπληρῶν τὴν ἀνεπάρκειαν αὐτῆς εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν δεομένων τῆς συνδρομῆς της. Οὕτω δὲ ἡ κοινωνία ἔχει διττὴν ὠφέλειαν ἐκ τοῦ ἀγαθοποιούντος.

Τελευταῖος ἔρχεται ὠφελούμενος, ὁ δεχόμενος τὴν ἀγαθοποιίαν. Ἡ ὠφέλεια αὐτοῦ εἶνε κυρίως ὑλική διότι διὰ ταύτης θεραπεύονται ἔν τινι μέρει αἱ ἀνάγκαι αὐτοῦ.

Καὶ εἶνε μὲν ἄμεσος ἢ ὠφέλεια αὕτη, ἀλλ' ἂν περιορίζεται εἰς τὸ ὑλικὸν μόνον μέρος, διὰ τῆς θεραπείας τῆς ὑλικῆς ἀνάγκης. Τὸ ἠθικὸν κέρδος δι' αὐτὸν συνίσταται εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν εὐεργέτην καὶ τοῦ αἰσθήματος τῆς πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνης.

Ἄλλ' ἐνίοτε καὶ αὐτὸ τὸ αἰσθημα τῆς ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης καταστέλλεται ἐν τῷ πάσχοντι, ὅταν ἢ πρὸς αὐτὸν ἀγαθοποιία δὲν εἶνε ἐπαρκῆς εἰς πλήρη ἐκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν του. Ἐἰς τὸν τοιοῦτον ἀπομένῃ αἴτιῃ ἢ ὑλικῇ μόνον ὠφέλεια τῆς ἀγαθοποιίας. Διὰ τοῦτο καταλέγω τὸν ἀγαθοποιούμενον ἐν τῇ τελευταίᾳ σειρᾷ τῶν ἐκ τῆς ἀγαθοποιίας ὠφελουμένων.

Ἐπιμ. Χαϊρέτης.

Ὁ μὴ ἀποβλέπων πρὸς πᾶ ὕψη νέος θέλει λάβει τὴν ἕξιν, νὰ πείνη πρὸς τὰ βῆθη.

Ἡ ὑπόκρισις εἶνε φόρος σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀρετὴν.

Ὁπου ὁ διάβολος δὲν ἔχει καὶρὸ νὰ πᾶσι, στέλει μὲν... γρηᾶ!